

Ἐκ τῶν Πολυχρονίου ἐπισκόπου Ἀπαμείας (1), εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ ὑπομνημάτων τόμου β' (2).

÷ Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ
 5 ÷ Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν οὐρανῶν (3), ἀλλ'
 ÷ εἰς αὐτὸν οὐρανόν· ÷ διὰ τοι τοῦτο καὶ νῦν
 φησὶν, ὃν τρόπον εἶδες· ÷ ὅτι ἀπὸ ὄρους λίθος
 ÷ ἐτμήθη ἄνευ χειρῶν (4). ÷ Ἰνα εἴπη· ἔσται
 10 δὲ πάντα τὰ περὶ τὸν Χριστὸν οὐκ ἀνθρωπίνη
 γέννησις, ὑπὲρ φύσιν. Καὶ ἡ ἔνωσις τοῦ ἀνθρώπου
 πρὸς τὸν Θεὸν Λόγον, παράδοξος· ἡ τε
 ἐνοίκησις τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἐρμηνείας
 15 κρείττων· πῶς ἠνώθη τὸ φθαρτὸν τῷ
 ἀφθάρτῳ, καὶ τῷ θνητῷ ἐνώκησεν τὸ ἀθάνατον;
 ἐν τε τῷ περιγραπτῷ νοεῖται τὸ ἀπερίγραφον,
 οὔτε τῆς κρείττονος ἐλαττουμένης φύσεως,
 καὶ τοῦ θνητοῦ ἀρρήτῳ τινὶ λόγῳ τὴν τιμὴν δεχομένου (5);

Polychronii episcopi Apameæ, ex *Commentariorum in Daniel libro II.*

« Non in manufacta sancta introivit Christus, quæ sunt figura cœlestium : sed in ipsum cœlum. » Inde est quod eo loco, quemadmodum, vides, dicit : « Et de monte lapis abscissus est sine manibus. Ut dicat : » Erunt autem omnia quæ ad Christum sunt, præter humanam consuetudinem et virtutem. Ipsius enim ex Virgine nativitas transcendit naturam ; et unio hominis cum Deo Verbo præterit mentem ; et Verbi Dei in homine incolatus omni major est interpretatione. Quonam scilicet pacto corruptibile junctum cum incorruptibili, et in mortali mansit immortale ? Et in circumscripto intelligitur incircumscriptum, nec latente præstantiore natura, sed mortali substantia inenarrabili quadam ratione honorem adipiscente ?

PARS SECUNDA.

DE CHRISTO PERFECTO HOMINE SIMUL ET DEO PERFECTO.

ARGUMENTUM.

Quæ subsequuntur testimonia, Nicephorus ea in duas duxit dividenda sectiones, quarum in priore collegit quæ Christum perfectum esse omnibusque numeris absolutum hominem simul et Deum demonstrant ; in hanc eansam faciunt testimonia unum et quadraginta ; quorum ex integro dantur nonnulla *Dionysii* Areopagitæ, *Epiphaniï* Cypri, *Ambrosii* Mediolanensis, *Amphilochii* Iconiensis, *Justini* martyris, *Isidori* Pelusiotæ, *Cyrilli* Alexandrini et *Flaviani* Antiocheni.

(1) Ἀπαμείας. Titulum attente virumque suspicito : Polychronius enim habetur Theodori Mopsuesteni frater, egregius Scripturæ sacræ interpres, tam in catenis variis frequens, quam alias ignotus. Sed Nicephorus primus et unus mihi est qui Polychronio sedem hanc Apameensem assignaverit : inserendus igitur deinceps in illorum episcoporum catalogo, multis hiante lacunis, et turbis hæreticorum misere disrupto. Cf. Lequien. *Orient. Christ.* t. II, p. 907.

Et quum multo pauciora in ultima sectione Nicephorus collegit, idem nobis auctor est eur paucissima in lucem edamus, puta *Anastasiï* tantum et *Ephræmii* Antiochenorum et *Theodoti* Ancyranî. Quibus Nicephorus, qui hinc inde passim scholia cæteris annexit, ut claudat omnia, intentumque in his testimoniis congerendis finem consequatur, Christum esse Deum et hominem, eundemque sive ante, sive post resurrectionem totum et integerrimum statuit.

— (2) Τομῶ B. Ex vaticana catena Cl. Maius edidit commentaria Polychronii in Daniel, sed nimis brevius decurtata quam ut nostra vel a longe referant. Cf. *Script. veter.* t. I, p. II, p. 103 ed. prior. — (3) Ἀλιθιών. Heb. IX, 24. — (4) Χειρῶν. Dan. II, 34. — (5) Δεχομένου. Quæ postmodum sequuntur, præmissum habent in codice olim regio 909, titulum, de quo est *Prolegomena*, ex industria falsum : τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὄρου, τοῦ γραπτοῦ.